

[Arbejdsministeren]

sådan, at det kun er socialministeren, der har fremsat lovforslaget om ungdomsydelse. Det er faktisk den samlede regering baseret på en forhandling i regeringens ungdomsudvalg, fordi vi mente, at det var en delløsning af alle de indsatser, som skulle gennemføres: ungdomsydelse en del, erhvervsuddannelsesreform en anden del, afbureaukratisering og decentralisering en tredje del.

Jeg forstår, at fru Pernille Forchhammer er enig i, at vi skal regionalisere og decentralisere. Der er altså også holdningsmæssig enighed.

Jeg forstår, at fru Pernille Forchhammer mener, at der skal være fleksibilitet mellem de forskellige ordninger.

Når vi snakker om, at der f.eks. i ungdomsydelsesordningen er tale om en arbejdstid, som er beregnet ud fra bistandshjælpen divideret med en timeløn, så er det da rigtigt, at indtil nu giver det måske en 18-20 timer, men når den projektløn, som kommunerne har forhandlet sig frem til, som Socialdemokratiet støtter i forslaget, og som regeringen er enig i, bliver gennemført, er der tale om nogle flere timer.

Dertil kommer, at der i summen af socialministerens lovforslag og mine lovforslag ligger en mulighed for at kombinere den arbejdstid med undervisningsaktiviteter. Der er intet som helst i vejen for, at man netop får den fleksibilitet og de kombinerede forløb, som fru Pernille Forchhammer efterlyser.

Fru Pernille Forchhammer efterlyser også, at vi gerne skulle have udvidet indsatsen over for de 20- og 29-årige. Også det er regeringen enig i. Vi forestiller os, at dette skal være forløberer for en ordning, der kan forbedres og udvides til også at omfatte de andre grupper.

Derfor vil jeg gentage fra mit første indlæg: Når man ser på de fælles hensigter og på det sammenfald, der er på en lang række områder, burde Socialdemokratiet genoverveje, hvilke ændringer der i givet fald skulle til i lovforslag nr. L 150 og L 58 A suppleret med, hvilke erklæringer der skulle til om det videre arbejde, for at Socialdemokratiet på fredag kunne være med til at gennemføre en lovgivning til gavn for de unge.

Jeg siger ikke, man skal gøre det på stedet, det er måske oven i købet klogest at lade være; men jeg synes, man skulle gøre det. Så er telefonen jo opfundet, hvis man gør det. Det, det drejer sig om, er, at den eneste måde, hvorpå vi kan

komme videre med løsninger, som kan komme i gang fra denne sommer, er, hvis vi vedtager noget med udgangspunkt i de lovforslag, der allerede ligger i Folketinget. Ellers forsinker vi den indsats, som vi alle sammen er enige om der skal gøres, ét år. Hvorfor så ikke gøre noget her og nu og så måske gøre noget, der er endnu bedre, om et år? Det synes jeg man skulle overveje.

(Kort bemærkning).

Pernille Forchhammer (S):

Det er da interessant at modtage en så direkte forhandlingsinvitation fra Folketingets talerstol. Den kommer – om vores forslag kommer sent – så også temmelig sent, eftersom lovforslag nr. L 150 og L 58 A allerede har været til anden behandling, hvor man har behandlet og vedtaget adskillige ændringsforslag, og vi har ikke på et tidligere tidspunkt været involveret i nogen som helst drøftelser om de to forslag.

Jeg vil vælge at fortolke arbejdsministerens udtalelser som en rimelig mulighed for, at der kan blive etableret et forlig med baggrund i vores handlingsplan i løbet af sommeren, som gør, at vi til efteråret kan fremsætte et fælles lovgrundlag, som giver mulighed for, at vi kan sætte en samlet indsats i værk, og gerne tidligere end 1. juli 1990, hvis det er regeringens intentioner. Så er vi helt med på den.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 247:

Forslag til lov om offentlige besparelser på udlændinge.